

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

Lib. de vera
Virginis.

IN VERSO plane & contrario modo, quam mundus adeo inordinatus, (ait P. N. S. Ignatius secutus doctrinam S. Basilij) vivere debent Religiosi, abhorrentes in omnibus, quicquid mundus tanti facit, & complectitur; admittentes vero & concupiscentes totis viribus quicquid Christus Dominus noster amavit & amplexus est; adhibentes non partem aliquam virtutum suarum, sed quicquid illæ possunt, sequendum & imitandum caput suum; & eisdem vestibus & insignibus Domini sui indui, pro ipsius amore ac reverentia. Et quæ ista sunt vestes, quæ insignia; nisi quæ mundus horret ac fugit, eò quod aduersentur concupiscentiæ carnis, & oculorum, & superbiam vitæ; quam, si cupis, esse perfectus Religiosus detestari debes super omnia, & horrere eius nomen; & numerum, quem in se continet, parum facere: imò & contemnere omnem amplitudinem & splendorem rerum huius vitæ.

NON debes oculos altos gestare, aspiciendo quod sublime est, & excelsum in mundo; ut illud concupiscas: imo nec sublime iudicare illud debes; sed vile & abiectum, indignumque, in quod tuos conijcias oculos, tanquam in escam tuæ concupiscentiæ. Nam illud sublime in oculis mundi, stercus est & sordes in oculis Christi; & tale esse debet in tuis. Quod cum tentator in memoriam tibi adduxerit, quasi sublime: debes tuum aspectum mortificare, & nec aspicere, nec concupiscere, sed demittere oculos in terram, ex qua fuisti formatus; & in pulverem, in quem conuerteris; & in nihilum, quod ex teipso habes; & in vestes & insignia Ducis tui Iesu; quæ sunt paupertas, dolor, contemptus, & ignominia. De quibus amplius gloriari debes, quam de vllis alijs rebus; impensè optans, ad eius imitationem, iniurias & contumelias pati, & stultus haberi, ignorans, improbus, & scelestus: modò nullam des ad id occasionem cum aliqua culpa, & summum reputes gaudium quando tale quid patieris. Nunquam te superbiam filium appelles, sed humilitatis: eam accipiens in matrem, magistram, ac dominam, obediens ei in rebus omnibus, ad quas illa propendet; & in omnibus, quæ consonant doctrinæ de ea scriptæ. Et quemadmodum superbia semper ascendit, & proficit in peius; peruenire cupiens ad vltimum quod potest suæ inanis excellentiæ: tu contra semper in eius odio proficere debes, & in abiectiōe hæc procul quicquid illa appetit; & a allidere paruos huius filia Babylonica, corruptæ violentos motus statim in initio constringere ad petram vivam, quæ est CHRISTVS humilis: cuius humilitatem accipere debes tanquam finem & scopum tuæ ascensionis & profectus; optans pro virtutis tua magis semper crescere, & ad eam accedere, siquidem ipse dixit: b discite a me, quia

a Psal. 136. 9

b Mat. 11. 29.

mus sum & humilis corde: & invenietis requiem animabus vestris. Non inuen-
 tes requiem, nec saturitatem, nec solatium in superbia vite, etiam obtenta
 quacunq; amplitudine, quam optas: omnis enim talis amplitudo & splen-
 dor est periturus; & omnis eius computus est per numeros. seharios; nec
 unquam pervenit ad septimum vel octavum, in quo sit solatium huius &
 futuræ vite. Anima enim tua est spiritualis & æterna; eiusque capacitas im-
 mensa; quæ nec satiari potest, nec impleri bonis temporalibus, caducis, ac li-
 mitatis adeoque imbecillibus; vt quantumuis excelsa videantur, innitantur
 tamen pedibus fictilibus, quos vel minimus lapillus confringat; & machi-
 nam totam ad terram deiciat.

DEPENDENT quoque, à voluntate hominum, qui vt Luna mutantur; &
 quod hodie tribuunt, cras auferunt: quorum gloria est sicut flos sæni, qui
 vel glacie vel æstu marcescit. Si quietem quæris, illam inuenies in centro hu-
 militatis: quod est tuum nihilum; & in imitatione Regis ac Ducis tui Iesu:
 cuius nomen (vt Sibyllæ prædixerunt) scriptum est characteribus quorum
 numerus non ad sexcentos sexaginta sex; sed ad octingentos octoginta octo
 ascendit: vt non sine magno mysterio; hoc numero octonario, per centena-
 rium & denarium multiplicato, significaretur: per Messiam IESVM Salua-
 torem nostrum venturam nobis quietem & solarium huius vite, quod per-
 tinet ad diem septimum; & ascendendum ad æternam alterius requiem,
 significatam per diem octavam æternitatis: in qua ipse Iesus Saluator no-
 ster erit omnia in omnibus; & habebis plenitudinem omnium bono-
 rum.

MEMOR esto, quod omnes, qui nomen accipiunt Antichristi, & super-
 biam vite acceptant, vt ait sanctus Ioannes, non habent requiem die ac nocte;
 & bibent de vino ire Dei, & cruciabuntur igne & sulphure in conspectu Angelo-
 rum Sanctorum, & ante conspectum agni: & fumus tormentorum eorum ascendet
 in sæcula seculorum. Cur ergo vis gloriari de ea re, quæ te spoliabit æterna re-
 quie; teque deiciet in horrenda & æterna tormenta? dele itaque, dele ex
 corde tuo execrandam illud nomen; nec relinquas in eo vel vnicum cha-
 racterem, aut numeri eius partem: mortifica quamcunque rem, quæ su-
 perbiam vite redoleat, & vestigium aliquod habeat pompæ mundanæ: ne
 ex modico incidas in maximum. Attende, d principem superbi huius mun-
 di, qui venit, vt aliquid suum in Christo Domino nostro inueniret, & ta-
 men in eo non habuit quicquam; venturum etiam ad quærendum in te, quod
 si aliquid inuenerit: accipiet te in seruum, & mancipium, & pro merito tra-
 ctabit.

SED quid dices, cum Saluator iudex viuorum & mortuorum, qui in-
 signia induit humilitatis, vt tibi esset exemplo, ad te visitandum veniens

Viegn &
 Valcar. nr.
 supra]

2.
 c. Apo. 14. 13

d. Ioa. 14. 30

3.

c. *Sophou. 1. 8.*f. *Mat. 22. 13.*g. *Luc. 9. 26.*h. *Rom. 12. 2.**Homil. in eum locum.*i. *1. Cor. 7. 31.**Serm. 18. de Sanctis.*k. *Apoc. 18. 1.*l. *Sapient. 5. 6.**Tract. 4. c. 6. & tra. 5. c. 2.*

indutum viderit insignibus huius mundi? nescis, quam horrende sit minatus e omnibus qui induti sunt veste peregrina, extranea scilicet, & quæ ab eorum Professione & statu degeneret. Quid igitur magis peregrinum: quam seruum Christi insignia gestare Antichristi? & hominem Religiosum, vestem & habitum sæcularem? Si is, qui deprehensus est in conuiuio f non habens vestem nuptialem, fuit aded asperè reprehensus, vt obmutuerit; & ligatis manibus & pedibus missus sit in tenebras exteriores, vbi sletus est, & stridor dentium: quid tibi ueniet viuenti in domo Dei, & frequens accedenti ad conuiuium Sanctissimi Sacramenti: si te deprehendet hic Dominus indutum veste peregrina, & extranea ijs, qui in tali domo habitant & tali mensæ accumbunt? An dedignaris indui insignibus Christi, ipsumque imitari in amplectendis ignominijs, & contemptibus? Caue talè ei inferas ignominiam: pluet enim super te: nam & ipse dedignabitur habere te in sua societate, & postea induere insignibus gloriæ. *Qui erubuerit, inquit, me & meos sermones: hunc filius hominis erubescet, cum venerit in Maiestate sua, coram Patre suo & Angelis.* Attende etiam: esse quoddam genus apostasie, quodd non viuas moribus mundo oppositis, sicut initio fuisti professus, Amplexus es Apostoli consilium: *h nolite conformari huic saeculo, induentes scilicet eius mores, eumque accipientes tanquam vitæ vestrae exemplar.* Quomodo igitur vis iterum ei conformari? Quicquid mundus æstimat (ait S. Chrylostomus) figura quædam est siue pictura: si cum eo, quod æternum est, conferatur, & hoc nomine id Apostolus illud appellat, dicens: quod i præterit figura huius mundi: quæ igitur prudentia est, velle induere aurum ac depictum indumentum; & abijcere quod est verum? Incepisti (ait S. Augustinus aut Beda) esse toto mundo maior; & aliorum saeculo: ponens sub tuis pedibus quod ipse super caput suum collocat: ne igitur abijcias te iterum, vt conformes te mundo, & ponas super caput tuum, quod prius habebas sub pedibus. Posuisti sicut mystica illa mulier in Apocalypsi *sub tuis pedibus Lunam inconstantem bonorum temporalium, & super caput tuum quasi coronam stellas fixas bonorum æternorum.* Ac propterea Sol iustitiæ induit te totum à pedibus ad caput seipso, & gloriosa eius imitatione in vita & moribus tuis: ne igitur ordinem hunc inuertas, sicut mundus qui Lunam ponit super caput suum; & stellas sub pedibus suis: contemnens æterna bona, & pluris faciens temporalia. Nam, si ita feceris, amittes preciosam Solis vestem, & indueris tenebris æternis, ac dices cum damnatis: *Sol intelligentia non est ortus nobis.* Iam procul à mundo recessisti, & quidem tanto feruore, vt nolueris hære prope Sodomam, nec in finibus Ægypti, vt supra dicebamus; vt magis Christo Redemptori tuo appropinquare: cur ergo retrocedis, & vis saeculo appropinquare, à quo procul fugeras? Nam neque mundo, neque Christo quis appropiat gressibus corporis,

sed

sed amoris & imitationis; & ab eisdem se separat, odio & dissimilitudine vitæ. Quare si iterum induas insignia mundi: iam ei appropinques. Quando author (ait Sanctus Chryostomus) plantata est prope viam, eius fructus non perueniunt ad maturitatem: etiamsi enim eos colligunt aut proiciunt iter facientes: quando autem à via est remotior, fructus eius perueniunt ad maturitatem, & ad perfectum saporem, ita igitur, si mundo appropinques, non euades perfectus: sæculares enim homines te trahent post se, & fructus excutient piorum desideriorum, & operum: in quibus te prius exercebas. Et aquila superbiam, quæ (vt supra dicebamus) volat, vt medullam cedri ex monte Libano deuoret: multò facilius cor tuum comedet, quod tam prope mundum versatur. Quare si vis perfectus esse, recede procul ab eo: & tunc maxime proculaberis, quando in omnibus contrario modo vixeris, quam ipse: indoens insignia Saluatoris, vt ea tanquam propriam vestem retineas; mundi verò insignia abijcias, tanquam vestem alienam & peregrinam.

§. 2.

VERVM, liceat mihi, dulcissime Redemptor, vnum hoc proponere: cur eos reiciias, qui induunt vestem peregrinam: cum tu ipse videaris eam præ aliis induisse? Nam quid magis peregrinum, quam quod verus Deus nostram induat humanitatem, a formam serui accipiens, & habitum inuentus vi homo? Et animam habens gloriosam & beatam, induisti corpus patibile, miseris nostræ mortalitatis subiectum? Et nunc existens ad dexteram patris cum tanta gloria, induis te in terra accidentibus panis & vini in sanctissimo Sacramento? Sed hæc vestis, Deus meus, quæ aded peregrina & aliena videtur, & si non propria sit amplitudinis & Maiestatis tuæ, non tamen ab immanenti bonitate tua degenerat: sed potius infinite tuæ charitati optime conuenit: qua voluisti ignominias & miseras nostras honorare, vt exemplum nobis dans paupertatis, & humilitatis: ad similia insignia gestanda, mundana verò abijcienda, quæ tuis aded sunt contraria, non alliceres. Quomodo igitur homo non duces tibi honori, quod ita incedas vestitus sicut tuus Creator, & Rex æternus? Quomodo audebis induere superbiam vitam, quam author ipse vitæ reprobauit? Propterea (ait Sanctus Gregorius) Deus induit debilitatem nostram, torque contemptus sustinuit, vt superbum non esse hominem, doceret humilis Deus. Aut Christus deceptus est: ait Sanctus Bernardus: induens paupertatem, & contemptus, aut mundus erat contraria sequens. Cum igitur sit impossibile, Christum sapientiam infinitam deceptum: certum est mundum ipsum valde aberrare. Gloriare itaque, quod sequaris eum qui rectè nouit quæ facit; eiusque insignibus te indue, etiamsi superiora illa esse videantur. Desidera impensè particeps esse opprobriorum, ignominiarum, iniuriarum, testimoniorum falsorum, & cruciatuum,

Homil. in
Mat. apud
S. Bon. lib. 4.
Phara. c. 17.

T. 2. c. 8. 2.

a Phil. 1. 7.

Li. 34. mor.
c. 18.
Serm. 3. de
Natiuit.